

Virksomhedens Udbytte anvendes saaledes:

Efter Fradrag til Reservefond betales der Kapitalaktierne en Rente paa 6 pCt.; af Resten stilles 15 pCt. til Disposition for Bestyrelsen, medens 85 pCt. fordeles mellem Arbejderaktierne og Kapitalaktierne i Forhold til deres Antal.

Den Udbytteandel, der tilfalder Arbejderselskabet, fordeles mellem dettes Medlemmer i Forhold til deres Lønninger.

Indtil 1923 havde der endnu ikke været uddelt Udbytte.

5) *Les Entreprises maritimes basques i Ciboure.*

Grundlagt 1918. Kapitalen bestaar i 1 000 000 Frs., fordelt paa 2 000 Aktier à 500 Frs. Desuden er der udstedt 500 Arbejderaktier uden nominal Værdi.

Kapitalaktierne faar forlods en Rente af 8 pCt. 90 pCt. af Resten fordeles mellem Arbejderaktierne og Kapitalaktierne.

I Arbejderselskabets Statuter er bestemt, at Selskabets Udbytteandel delvis kan anvendes til Oprettelse af en Hjælpekasse eller en Kasse for Aldershjælp, og at Resten fordeles imellem Medlemmerne i Forhold til deres fortjente Løn.

Indtil 1923 havde endnu ingen Fordeling af Udbyttet fundet Sted.

6) *Grands Moulins de la Loire.*

Organiseret som Selskab med Arbejderdeltagelse i Maj 1921.

Kapitalen er paa 12 Mill. Frs., fordelt paa 24 000 Aktier. Desuden er der udstedt 4 800 Arbejderaktier.

For Aaret 1921—22 har Arbejderselskabet modtaget et Udbytte af 55 414 Frs., som fordeltes i Forhold til Lønningerne mellem 221 Arbejdere. Ialt beskæftigedes der 274 Arbejdere i Virksomheden.

7.—9) Følgende 3 Virksomheder:

Les Etablissements Louis Fiers et Cie., Roubaix,

Les Usines et fonderies de Quimperlé og

La Société métallurgique du Landy i la Plaine-Saint-Denis

har været organiseret som Selskaber med Arbejdervedtagelse, men var paa Enquêtens Tidspunkt i Likvidation.

10—11) Følgende 2 Virksomheder:

Le Bâtiment du Nord et du Nord-Est i Lonne og

La Société du syndicat transatlantique i Honfleur,

oprettedes i 1920 som Selskaber med Arbejderdeltagelse, men paa Enquêtens Tidspunkt var Arbejderselskaberne endnu ikke konstitueret.

3. Loven af 9. September 1919 om Udbyttedeling i Minerne.

Lovens Forhistorie.

Allerede henimod Aar 1900 havde den franske Regering som Følge af den Bevægelse i den offentlige Mening, som det betydelige Udbytte af visse Mineforetagender vakte, beskæftiget sig med Planer om, at Koncessionshaverne skulde give Afkald paa noget af deres Udbytte.

I 1906 spurgte Ministeren for offentlige Arbejder M. Barthou, »Conseil d'Etat«, om det var muligt i Koncessionerne at indføre visse Bestemmelser, som ikke var forudset ved Loven af 1810, og som tillagde Staten og Minearbejderne en Andel af Minernes Udbytte. Conseil d'Etat var imidlertid af den Anskuelse, at saadanne Forandringer ikke kunde indføres i Koncessionerne, uden at Loven af 1810 ændredes.